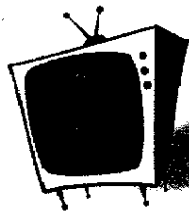

טלוויזיה

אייל לוי

ואיפה הצד הנשי?

זכות אבות, ערוץ 1, 21:30

איז בעיה שטרט רוקומנטרי לוקח עמדה. להיפך. כשיוצר מנסה להעביר מסר, הוא יעשה סיבובים, תפניות תרות בעלילה ויסמן עם אורות מהבהב בים את הדרך בכדי שהצופה, אחרי שעה, יקום מהכורסה ויגיד "וואללה, צודק". רק מה, הייבים להיות מתוחכמים כדי שהיצירה המדוברת לא תהייה שקופה וברורה. צריך לתת לצד השני את זכות התגובה, אבל "על הד"ד" - להוציא דברים מהקשרם ולצלם מזווית לא מחמיאה: כרס, שיניים צהובות ויבלות בפנים, בעוד הגיבור מרחף על פני המים עם הילה מעל לראש. כלל בסיסי בתורת המניפולציה.

הטרט "זכות אבות" נוגע בנקודה מאוד כואבת ורגישה בחברה שלנו, נקודה שברוך כלל לא מגיעה לכותרות הראשיות - מאבקם של אבות גורשים על הזכות לגדל את ילדיהם כשונים, וזה כולל את המאבק העק"וב מרם על הסדרי הראייה וגודל המזונות, כשבמרכז הילד סופג את רוב המהומות. נכון, לא תמיד האשה צודקת ויש מקרים שהיא רחוקה מלהיות הקורבן.

הבמאי ישרי הלפרן תפס ארבעה אבות שעוברים גידיונים כדי לראות את ילדיהם: מעצרים, אבחון פסיכיאטרי, הפגנות אל תוך הלילה. הם מול כל המערכות. באמת שהלב יוצא, הבעיה שיש מסקנה אחת ברורה בסוף הצפייה - נשים זה רע. לא סתם רע, הן הרשע בכבודו ובעצמו. פמיניסטי טיוח שמוציאות עשן מהנחיריים, מערכת משפטית שעוברת עכור, והן כל תוך כדי הזרמת נתונים בלתי פוסקת של הקריין. אחרי רבע שעה של הזדהות עם הגיבורים, אתה עוצר בחריקת בלמים ושואל: "רגע, זו תע"מלת בחירות?"

אני מכיר את הנשים האלה. לא כולן מפלצות מהשואל ולא כל הגברים הם מלאכים מגן עדן. למשל מיכאל, אחד הגיבורים, מספר על חיי נישואים נורמליים, ויום אחד הוא חוזר הביתה מהעבודה ובכניסה מחכה לו שליח עם ים של מסמכים. בקשה לגירושין. ככה, ביום בהירי אחד. עד אז היה נפלא, ומאחרו רגע אין אשה ואין ילד. הבן אדם אבוד. יכול להיות שהסיפור שלו אמיתי ומדויק, אבל איפה הצד השני שישפוך קצת אור על הפרשה המסתורית. מה גורם לאשה לנתק יום אחד את בעלה מבנם המשותף? תף? סתם רוע לב? או סיבה אחרת שלא הוגשה בסיפור?

אפילו אם הבמאי הולך עם הגברים ומאבקם הכואב, הוא היה צריך להציג את כל הגירסאות. אם יש בעיה בחוק, או להביא מומחים ועדים ולהעשות תחקיר רציני שיספק חותמת אחרי חותמת. יש כאן עול שחייב להיות מטופל. כמו שהנרשא הוצג, הצופה נשאר עם טעם של סימן שא"ל זה בפה. אפילו אם אני רוצה ללכת בדרך שהבמאי סימן בעוזות אש וע"ש, אני מתקשה כי אני מרגיש שיש מידע שהוסתר ממני ואני בטוח שאני לא היחיד שבע בחוסר נוחיות. לדעת, לא מעט נשים תפסו את עצמן ומלמלו "אבל אני לא כזאת".

היה צחוק

צחוק מעבורה, ערוץ 2, 21:00

מי יכול להתחכם עם עונה שישית? הישג בהחלט מרשים. מי מסוגל לרדת על שלום אסייג? בכל זאת סבא. מי יכול להיכנס ברועי לוי? נבס קומי אמיתי שחייב להיות בפרונט. האמת, לא היה רע בכלל. אני אפילו יכול לזהות שיפור גדול. זה לא שהתגלגלתי על הרצפה והערתי את השכנים. אני עדיין מחייך אחת לשש דקות, וגם זה אחרי שרוחפים אותי בירידה. אבל עובדה שהבתגתי בפנינים ראשונות ומרעננות: קטע הראפ של אנרי חוקיה היה נפלא, ורועי לוי רק פתח את הפה וכבר חייבתי. זהו, מספיק.

הבאנו

סרטים